

สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ศรีสะเกษ

Administrator's competency of school administrators Under the Provincial Administration Organization of Sisaket

สุนทร ใจักดี¹, อุดมพันธ์ พิษณุประเสริฐ²,

สุรศักดิ์ ศรีกระจ่าง², ประกาศิต อานุกาพแสนยากร²

Soontorn Jaipakdee¹, Udompun Pitprasert²,

Surasak Srikrajang², Prakasit Arnupharbsaenyakorn²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหาร กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 285 คน ได้มา โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ทดสอบที และทดสอบเอฟ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลการศึกษาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สรุปได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาวิชาชีพอยู่เสมอ ศึกษานโยบายของรัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาสถานศึกษา จัดองค์กรให้เหมาะสมในการดำเนินงาน บริหารหลักสูตรและกลยุทธ์ในการ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

¹ M.Ed. Candidate in Educational Administration, Graduate School, Sisaket Rajabhat University

² Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University

จัดการเรียนรู้ให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียน ใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา นิเทศติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานของสถานศึกษา และปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

คำสำคัญ: ผู้บริหารสถานศึกษา, การบริหาร, สมรรถนะการบริหาร

Abstract

This study aimed: 1) to study the level of administrative competencies of school administrators, 2) to compare opinions of school administrators and teachers on the educational competency of school administrators classified by position, educational background and work experience, and 3) study the guidelines for the development of administrative competencies. The sample used in the study consisted of school administrators and teachers a total of 285 people were randomly selected by Sisaket Provincial Administrative Organization. The instrument used in the study the administrative competency questionnaire of school administrators. The basic statistics used for analyzing the collected data were percentage, means and standard deviation; and the statistic used for testing Hypotheses were t-test (Independent samples) and F-test.

The results of the study were as follows:

1. The results of the educational administrator competency of the school administrators at a high level both in the whole and in all aspects in descending order, which is affairs and student activities, professional development, education quality assurance, moral, ethics and code of ethics, school management, curriculum teaching measurement and evaluation and academic leadership respectively.

2. The comparison of opinions about the administrative competency of the school administrators. Classified by position, educational background and work experience the overall difference is statistically significant at the level of 0.05.

3. The guidelines for the development of the administrative competency of the school administrators can conclude that the school administrators must develop professional Study government policy Related agencies to set policies Educational development planning Organize the organization appropriately for operations. Manage courses and strategies in learning management to meet the needs of learners Use the educational quality assurance system to supervise and monitor the operation of the school. Act in accordance with professional ethics.

Keywords: School Administration, Management Competency, Executive Competency

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดบทบัญญัติ ถึงแนวนโยบายในการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงไว้อย่างชัดเจน จำเป็นต้องใช้ กระบวนการการปฏิรูปการศึกษาเข้ามาดำเนินการ เพื่อให้คนไทยมีศักยภาพสูงสุดในการดำรงชีวิตและ ร่วมกันพัฒนาสังคม ประเทศชาติให้เจริญมั่นคง โดย ปฏิรูป ทั้งโครงสร้างระบบบริหารการศึกษา ระบบ การบริหารบุคลากร การปฏิรูปการเรียนการสอน และการปฏิรูประบบการศึกษา สถานศึกษา ที่เปิด ทำการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้รับผลจากการปฏิรูป การศึกษาโดยตรง เพราะเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติ (ธีระ รุญเจริญ, 2546: คำนำ)

จากโครงการยกระดับคุณภาพผู้บริหาร สถานศึกษาและครูทั้งระบบ ภายใต้แผนปฏิบัติการ ไทยเข้มแข็ง ปิงบประมาณ 2553-2555 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและครู ซึ่งเป็นผู้ขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนา โดยให้ความสำคัญว่า การบริหาร การศึกษาให้มีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ของสังคม ต้องอาศัยความรู้และทักษะการบริหาร จัดการของผู้บริหาร จากการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ดำเนินการ ติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา พบปัญหาที่ต้องเร่งปรับปรุง แก้ไขหลายประการ ได้แก่ ในด้านการพัฒนา คุณภาพผู้เรียน/สถานศึกษา พบว่าสถานศึกษา ชั้นพื้นฐานที่ยังไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ประเมิน ของสมศ. จากการประเมินรอบแรกถึงร้อยละ 65 จากสถานศึกษาที่มีกว่าสามหมื่นแห่งทั่วประเทศ ซึ่ง ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับคุณภาพผู้เรียนพบว่า สัมฤทธิ์ผลในวิชาหลัก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา มีความสามารถ และสมรรถนะยังไม่สอดคล้องกับความต้องการ

ของผู้ใช้ และขาดทักษะความรู้พื้นฐานที่จำเป็น อย่างไรก็ตามในการประเมินรอบสองของสถาบัน ทดสอบทางการศึกษา พบว่าสถานศึกษาที่จัดการ การศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจำนวน 22,425 แห่ง มีถึงร้อยละ 79.7 ที่ได้มาตรฐาน และร้อยละ 20.3 ที่ต้องได้รับ การพัฒนา (คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553: 13)

กระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารมาโดยตลอด โดย ส่งเสริมการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถด้าน การบริหาร โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือการพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีทักษะที่จำเป็น สำหรับ การอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าผู้บริหารสถานศึกษา ยังคงต้องปรับปรุงในบางด้านที่จำเป็นต่อการพัฒนา ผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จากการประเมิน ผู้บริหารสถานศึกษาปี พ.ศ. 2548 พบว่า ผู้บริหาร สถานศึกษายังขาดความเข้าใจถึงการปฏิรูปการ การศึกษาและบทบาทตนเอง จึงทำให้การแก้ไขปัญหาคือ ผู้เรียนมีความจำกัด เน้นเฉพาะการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การ สร้างอาคารเรียน การจัดซื้อคอมพิวเตอร์ การฝึก อบรมและดูงานนอกสถานที่ เป็นต้น เพื่อรองรับ การประเมินภายนอก ในขณะที่ปัญหาผู้เรียนยังไม่ได้รับการแก้ไข เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความรุนแรง ปัญหาการ มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ความเหลื่อมล้ำทางการ การศึกษา ฯลฯ ซึ่งเป็นผลมาจากกระแสโลกาภิวัตน์ ที่ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหา ผู้เรียนยังมีน้อยมาก (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2553: 13-14)

ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับ บทบาทหน้าที่ในการพัฒนาสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ผู้บริหารควรมีความไวต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งผลให้ผู้เรียน มีคุณภาพ ซึ่งความรู้ ความสามารถ และทักษะหรือที่เรียกว่า สมรรถนะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

ต้องมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานและคุณลักษณะที่เอื้อต่อการจัดการศึกษา (ธีระ รุญเจริญ, 2545: 49) ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางการศึกษา ผู้บริหารที่มีความสามารถและสมรรถนะสูง วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล การดำเนินการทางการศึกษาไป ในทิศทางที่มุ่งหวังย่อมประสบความสำเร็จ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ, 2543: 21) สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นส่วนสำคัญในการบริหารงานให้เกิดความสำเร็จ ตรงตามเป้าหมาย สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภา ซึ่งประกอบด้วยสมรรถนะทั้ง 7 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ สมรรถนะดังกล่าว เป็นเรื่องชี้วัดสำคัญประการหนึ่งว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะสามารถดำเนินการต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ผู้บริหารสถานศึกษาที่ชาญฉลาดจะต้องเป็นผู้ที่สามารถกำหนดพฤติกรรมของตนเอง ให้สอดคล้องกับสภาวะของโรงเรียนที่เผชิญอยู่ ประสานความร่วมมือร่วมใจ ของบุคลากรทุกฝ่าย ในโรงเรียนและบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุตามภาระหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาของโรงเรียน (ชาติรี โพธิกุล, 2552: 4)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวจักรสำคัญที่ทำให้การจัดการศึกษาสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากเป็นผู้ดำเนินการบริหารด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและแผนการศึกษาของชาติ เป็นผู้รับนโยบายโดยตรงและน่านโยบายจากระทรวงไปสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญและมีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิผล และบริหารโรงเรียนให้มีความ

เจริญก้าวหน้าและบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ถ้าผู้บริหารมีคุณลักษณะและความสามารถที่เหมาะสมจะได้รับความร่วมมือร่วมใจ จากผู้ร่วมงาน คือ ได้ทั้งงานและน้ำใจ การบริหารย่อสำเร็จ ส่วนงานที่จะให้บุคลากรหรือเพื่อนร่วมงานร่วมมือกันทำงานได้ดีเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ การแสดงบทบาทการเป็นผู้นำของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องใช้ความสามารถหรือสมรรถนะ ให้เหมาะสมกับตำแหน่งการบริหาร เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความศรัทธาและยอมรับในการบริหารงาน ทั้งนี้ ผู้บริหารต้องคอยกระตุ้นและควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา สมรรถนะเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีผลงานสูงกว่ามาตรฐาน หรือดีกว่าบุคคลทั่วไป ได้แก่ ความรู้หรือสติปัญญา ทักษะการทำงานและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ช่วยให้เกิดผลสำเร็จที่เลิศในงานที่ปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นในบุคคลได้ (สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2548: 18)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาสถานศึกษา การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะบริหารงานให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต้องอาศัยสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในหลาย ๆ ด้าน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้มีข้อมูลและแนวทางในการพัฒนา การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขปรับปรุงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีตำแหน่งวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 1,059 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 68 คนและครู 991 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 285 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 68 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ครู จำนวน 217 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย กำหนดให้สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษเป็นหน่วยสุ่มในการวิจัย ได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 36 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา แบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม

เกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เป็นแบบสอบถามประมาณค่าชนิด 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Form) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน จาก 36 โรงเรียน ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืน ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนข้อมูล และจัดเตรียมข้อมูลสำหรับนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะในการบริหารงานสถานศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปรผลของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2552, 103)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	หมายถึง มีสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง มีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีสมรรถนะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะในการบริหารงานสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาจำแนกตาม ตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Two Independent Sample Test) และประสิทธิภาพในการทำงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe' Method)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะวิธีการสร้างและพัฒนาสมรรถนะของการบริหารสถานศึกษา ที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยการจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นดังนี้

1.1 ดำรงตำแหน่งครู คิดเป็นร้อยละ 76.10 และดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.90

1.2 มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.40 และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.60

1.3 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.65 มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.17 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.18

2. ผลการศึกษาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนี้ ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ และด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ ตามลำดับ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู

ด้านที่	สมรรถนะการบริหารงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาวิชาชีพ	4.29	0.38	มาก
2	ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ	4.18	0.30	มาก
3	ด้านการบริหารสถานศึกษา	4.20	0.32	มาก
4	ด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.20	0.18	มาก
5	ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน	4.32	0.14	มาก
6	ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	4.23	0.19	มาก
7	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ	4.22	0.15	มาก
	เฉลี่ย	4.24	0.13	มาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

3.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ สรุปข้อเสนอแนะในการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาค้นคว้าและพัฒนาวิชาชีพ อยู่เสมอ นำความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพ ที่มีมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการพัฒนาสถาน

ศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง แสดงบทบาทการเป็นผู้นำพัฒนา วิเคราะห์สภาพภายนอกและภายใน เน้นจุดแข็งของสถานศึกษา จัดองค์กรที่เหมาะสมในการดำเนินงาน กระตุ้นและส่งเสริมครูในการพัฒนาวิชาชีพ ศึกษานโยบายของรัฐเพื่อนำมาใช้ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตร กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ ระบบประกันคุณภาพทางการศึกษา การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงาม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลการศึกษาศมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากทุกด้าน จากผลการวิจัยดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการอบรมก่อนเข้าสู่ตำแหน่ง ได้รับความรู้ ความเข้าใจสภาพงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยมีเป้าหมายในการเข้าช่วยเหลือชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม สามารถระดมทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ส่งผลให้มีสมรรถนะของผู้บริหารอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยณรงค์ คำภูมิมหา (2556: 125-126) ได้ศึกษาศมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุเทพ กุศลคุ้ม (2561: 92-95) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภา ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและข้าราชการครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารด้านวิชาการ รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยภาพรวม มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ทักษะคติของผู้บริหารและครูไม่เหมือนกัน ในเรื่องมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ตามข้อบังคับของคุรุสภา และผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารงานในโรงเรียนที่แตกต่างกัน ทำให้การบริหารงานในโรงเรียนแต่ละด้านแตกต่างกันไปตามบริบทของโรงเรียน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาวิชาชีพ และด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดของบุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ย่อมส่งผลให้มีความคาดหวังและความต้องการให้ผู้บริหารมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิเทพ ซ่อปทุมศิริกุล. (2559: 85-86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนตามมาตรฐานวิชาชีพคุรุสภา ในโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านกิจการและกิจกรรมนักเรียน และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประสบการณ์ในการทำงานเป็น

ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล กล่าวคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก ย่อมเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ จากการได้เห็น ได้สัมผัส ได้ลงมือปฏิบัติบ่อยๆ มิใช่มีความรู้ด้านวิชาการอย่างเดียว จะทำให้เกิดความผิดพลาดน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัชมา เทพวรสุข (2553: 54) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครู สังกัดโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาสมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ควรพัฒนามุ่งผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยการเน้นจุดอ่อน จุดแข็งของชุมชนและองค์กร เพื่อนำมาใช้เป็นฐานวิเคราะห์ข้อมูล ควรกำหนดแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้ตรงตามความต้องการผู้เรียนและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ควรบริหารทรัพยากรมนุษย์ภายใต้ข้อจำกัดที่มีอยู่ในสถานศึกษา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานกลุ่มงานประกันคุณภาพ นิเทศติดตามตรวจสอบสรุปผลการดำเนินงาน เพื่อรับการประเมินทั้งภายในและภายนอกต่อไป ควรมีการจัดการข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดกิจกรรมที่ชุมชนมีส่วนร่วม มีการช่วยเหลือชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรบริหารระบบสารสนเทศภายในสถานศึกษา ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของ

ครู นักเรียนและผู้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตน ทั้งในด้านการทำงาน การดำเนินชีวิตความเป็น กัลยาณมิตร สอดคล้องกับงานวิจัยของอุทัย ภัคตีประยูรวงศ์ (2556: 134) ได้ศึกษาสมรรถนะ ผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ผลการ วิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียน ผู้บริหารควรตระหนักในหน้าที่การทำงาน ของตนเอง เอาใจใส่ มุ่งมั่นในการทำงานมีทัศนคติ ที่ดีในการทำงาน มุ่งผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไว้เป็น อันดับแรก ผู้บริหารควรร่วมมือกันทำงานเมื่อเกิด ปัญหาหรืออุปสรรค ผู้บริหารต้องเข้าไปช่วยเหลือ ด้วยความเต็มใจ เต็มตามสามารถ มีภาวะผู้นำใน การแก้ไขปัญหา มีเวทีให้บุคลากรได้พบปะพูดคุย เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้บริหารควรมีการ พัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้มากขึ้น ใช้งานวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนางาน ผู้บริหารควรจัดทำแผนการทำงาน ทั้งปัจจุบันและ อนาคตให้เป็นระบบที่ชัดเจน นำนโยบายที่ได้รับ หรือนโยบายที่มีมาร่วมกันวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อให้การทำงาน มีประสิทธิภาพ และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ อนุเทพ กุศลคุ้ม (2561: 92-95) ได้ทำวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตาม มาตรฐานวิชาชีพครูสภาในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผลการ วิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาสมรรถนะ ผู้บริหาร ตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภา เป็นดังนี้ ควร พัฒนามุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สอดคล้องกับ นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำแผน ปฏิบัติการของสถานศึกษา โดยการเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ เป็นฐานวิเคราะห์ข้อมูล ควรจัดทำหลักสูตรสถาน ศึกษาให้ตรงตามความต้องการผู้เรียนและนโยบาย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วางแผนส่งเสริมพัฒนาให้ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาได้รับการพัฒนาวิชาชีพ แต่งตั้งคณะกรรมการ

ประกันคุณภาพ นิเทศติดตาม ตรวจสอบ สรุปผล การดำเนินงาน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนา คุณภาพการศึกษา ควรบริหารระบบสารสนเทศ ภายในสถานศึกษาให้เกิดความสะดวกในการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ ปฏิบัติตนตามกรอบ จรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหาร เป็นแบบอย่างที่ดี ในการประพฤติปฏิบัติตน ทั้งในด้านการทำงาน และการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมสมรรถนะ ผู้บริหารสถานศึกษา ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการ เนื่องจากเป็นสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดย กำหนดให้การพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถาน ศึกษา ด้านความเป็นผู้นำทางวิชาการเป็นส่วนหนึ่ง ของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา วางแผนพัฒนา ผู้บริหารอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การสร้างทัศนคติที่ดี การให้ความรู้ ประสบการณ์ การปฏิบัติงานใน โรงเรียน การกำกับติดตามการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงาน เน้นการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาสมรรถนะทางการบริหารของ ผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ศรีสะเกษ เป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนการพัฒนา คุณภาพการศึกษาและสมรรถนะทางการบริหาร ของผู้บริหารสถานศึกษา

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กร บริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ควรวางแผน พัฒนา สมรรถนะทางการบริหารงานของตนเองให้สูง มากขึ้น เนื่องจากสมรรถนะทางการบริหาร ของ ผู้บริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบกับ สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาของ สถานศึกษามีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารสถาน ศึกษาควรพัฒนาตนเองด้วยแนวทางที่หลากหลาย

เช่น การอบรม ศึกษาดูงาน การเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การติดตามข่าวสารวิทยาการความก้าวหน้าใหม่ ๆ ทางด้านการศึกษาอยู่เสมอ การใช้กระบวนการวิจัยในการปรับปรุงพัฒนางาน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้

ได้ผลการวิจัยที่รอบด้านและชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ที่มีต่อสมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ในโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพดีเลิศ (Best practice) และโรงเรียนทั่วไปว่ามีประสิทธิภาพต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2553). *การนำแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติรี โพธิกุล. (2552). *สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ัชชมา เทพวรสุข. (2553). *การศึกษาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู สังกัดโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยณรงค์ คำภูมิหา. (2556). *สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระ รุญเจริญ. (2546). *การบริหารเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: ข้าวฟ่าง.
- ธีระ รุญเจริญ. (2545). *สภาพและปัญหาการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ. (2543). *สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหาร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. (2548). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency based learning*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ.
- สุทธิเทพ ช่อปทุมศิริกุล. (2559). *ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน ตามมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบบการศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- อนุเทพ กุศลคุ้ม. (2561). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพครูสภาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- อุทัย ภัคดีประยูรวงศ์. (2556). สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. การศึกษาอิสระ กศ.ม. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยของแก่น.